

22.XII.44 Buchkirchen [Austria]

Mieli Ponai Wirkau su mažiukais,-

Kuo geriausių linkėjimų prašau priimti nuo mūsų visų. Nerašau apie ta, kad būtų maloniausias dalykas, kad sutiktume tas šventes savo gimtajame krašte—bet tai tušti žodžiai. Visas gyvenimas taip komplikuojasi, kad neimanoma ko nors projektuoti. Bet, kaip dabar stovi aplinkybės, išeina, kad mums reikia čionai palikti amžinai—nepamačius savo gimtinės.—Taip, negalvodami apie būsimą gyvenimą—ir žiūrint paviršutiniškai—mūsų egzistencija nėra per blogiausia, kad tik nepasidarytų atvirksčiai!? Vaikai netoli—vargsta taip, kaip priguli būti tokiomis aplinkybėmis.—Vyrai, nuo tamsos iki tamsos dirba mieste, o gi žmonai, visa dieną—prie vaikų ir namuo ruošos. Sveikata dar tvarkoje, tas yra svarbiausias dalykas. Liūdnos mintys apie viską, katrie paliko “raudonoje pusėje” [sūnus Mėcislovas ir duktė Vanda su šeimomis] ar apie Staš [Stanislovas, sūnus rytu fronte] jokių žinių nėra, tas sudaro spaudimą ant širdies! Atsibodo mums “kvaterantai” (Martus.) [giminaičiai Martusevičiai su dviem paaugliais iš Aukštųjų Guragių dvaro] jau 1 ½ men. Trinasi pagal mūsų, taip kaip ir iš pradžios—dar nėra isistaisę prie vietos. Svarbiausia gauti buta, kas yra labia sunku. Stef. [Stefukas, jauniausias sūnus] gavo labai gerus pažymėjimus apie mokslą, tas malonu. Viso gero linkiu, Jūsų J. Oert. [Jonas Oertelis]

10.IV.49 [Lahr b. Offenburg]

Drodzy, Kochani Wan, dziulu i Rucio,

Tak wież wyjerzdzamy z Europy. Żegnamy was, kochani, najserdecznie. Daj Boże, aby się wszystko dobrze układło się życiowo (.....) wiec życie powinnie się unosić dobrze. My zaczęliśmy „nowy etap życiowy”, trudno policzyć któren jest to będzie? Chyba „pierwszym” był, kiedy przyjechała do Janowiczek „komisja” władz urzędowych (viršaitis, agronom i jeszcze jakis chuligan) z propozycją pszeniesienia się do najgorszego (niezamieszkanego) mieszkania ordynarczyków. Tak nasz życie rozpoczęło się w tułaczce, przy rozmaitych okolicznosciach. Obecnie siedzimy w obozie, któren wybudował pan Hitler na Gefangenów, a zaużytkował dla nas—emigrantów. (.....) Po 3-ch dniach wyjeżdżamy do Neapolu, gdzie (powiadają) 25.IV załadują na okręt. Dzieci pisali z Australii że przyjęto ich wcale sympatycznie. Droge przeniesli najliepiej Adzik, a najorzej Anuleczka. (.....) Dla mnie najważniejsze, aby znalazć się blisko dzieci, z wnókami moimi. Na samym początku, z zdrowiem jestesmy w porządku, co jest wielkiem atutem. Niepamiętam, czy pisałem adres dzieci; piszę na wżeczki wypadek, któren będzie (...): H. Jakubowski, Reception and Training Centre, Bogenilla, Victoria—Australia. Caluję was wszystkich najserdecznie,—was J. Oertel

Kaip ir visi,
Sulbejojosi kaip
Galėjo

V.